

COL·LEGI SAGRADA FAMÍLIA

LLEIDA

GERMANES SAGRADA FAMÍLIA D'URGELL

Estimar-te i servir-te sempre i en tot

06/11/14

A L'ATENCIÓ DE TOTES LES MARES I DE TOTS ELS PARES
DE LA LLAR D'INFANTS (Nadons, 1 any i 2 anys)

Benvolguda família,

El motiu d'aquesta carta és explicar-vos les novetats que presentem enguany dins el programa FAMÍLIA/ESCOLA, acció compartida. (FEAC).

El programa FEAC del nostre Col·legi és una escola de pares on hi participen mares, pares i mestres, en grups de treball animats per una mestra del Centre que ha estat preparada específicament per a aquesta tasca i desenvolupen 4 temes en 4 sessions d'una hora de durada al llarg del curs escolar. La metodologia és el diàleg, que dirigeix la conductora de grup. Durant cadascuna de les sessions es dona per escrit als participants l'opinió d'uns experts en els temes que es tracten.

El programa FEAC disposa d'una pàgina Web que es pot visitar des de la pàgina Web del nostre Centre www.xtec.cat/col-sagradafamilia-lleida clicant damunt FEAC o www.escolacristiana.org clicant damunt FEAC.

Ara us demanem la vostra inscripció a les 4 trobades FEAC de Llar d'Infants que seran:

1a trobada: 11/11/2014 // 2a trobada: 20/01/2015 // 3a trobada: 24/02/2015 //
4a trobada: 06/05/2015.

En les diferents reunions es tractaran els temes següents: **1a trobada: "Gelosia i rebequeries"** // 2a trobada: "Els hàbits" // 3a trobada: "Control d'esfínters" // 4a trobada "Les vacances".

Les trobades començaran a les 17.15 h. i hi haurà servei de guarderia.

Si creieu que l'hora de la trobada no és adequada feu-nos-ho saber i en podem buscar una altra entre tots els interessats.

Us esperem el proper dimarts 11 de novembre al Col·legi !

Ben cordialment,

Susanna Cano González
Representant de la titularitat

Josep Salvia Canut
Director

Democràcia, 20 - 25007 LLEIDA

Tel.: 973 235 140 - Fax: 973 237 646

E-mail: col-sagradafamilia-lleida@xtec.cat

Rebequeries

“|”

El que costa més d'entendre és que aquestes rebequeries només les fa amb ells

Qüestions per al diàleg:

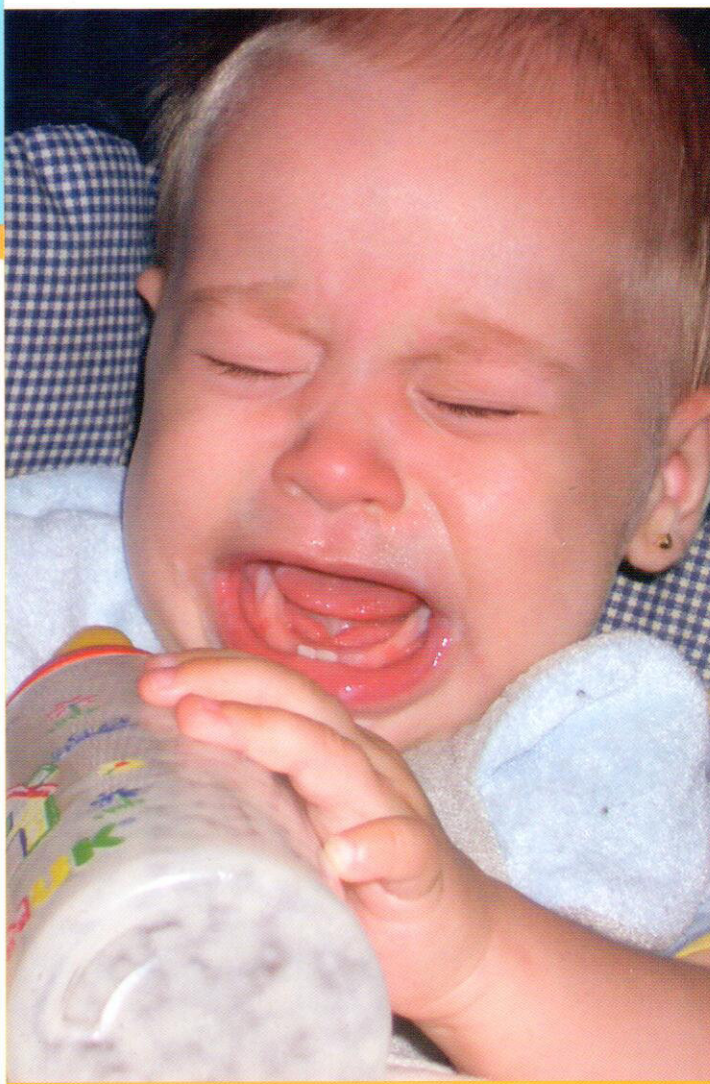
- 1 Sabem descobrir els motius que provoquen una rebequeria?
- 2 Com ajudem els infants a sortir d'una rebequeria?
- 3 Què aprèn una criatura quan aconsegueix el que vol a través d'una rebequeria?

Parlem-ne tots plegats!

La Núria acaba de fer dos anys. Fa molta gràcia com parla, a la seva manera i, sobretot, com es fa entendre! Té aquella gràcia especial de les criatures que, com que ja caminen i mig xerren, semblen més grans i tot! A la llar li agrada ser la primera a fer qualsevol cosa i, de vegades, s'enfada si no ho pot fer. I, tot i que no perd de vista l'educadora, es belluga amb molta autonomia per l'aula. Va fent la seva i és força sociable amb tot el personal de l'escola. Evidentment, li costa més tolerar segons quines relacions amb els seus companys.

A casa sembla que no sempre van tan bé les coses. És filla única i, tot i que no l'han volgut consentir gaire, els pares diuen que la Núria sovint els munta unes rebequeries impressionants. Els motius poden ser d'allò més diversos: «Vull anar a coll», «No vull sortir de la banyera», «Vull tenir una joguina mentre menjo»... El que sigui! Sense dir gairebé cap paraula es fa entendre. El pitjor és que aquestes rebequeries comporten llàgrimes, crits i cops de peu.

A vegades, els pares estan tranquils i poden actuar amb serenitat i paciència, ajudant-la a calmar-se i fent-la entrar en raó. Però, d'altres vegades, quan estan cansats, no saben què fer i fins i tot acaben cedint per estalviar-se la mala estona que passen la Núria i ells quan afronten una rebequeria.

El que als pares els costa d'entendre és que aquestes rebequeries només les fa amb ells. A l'escola, pel que sembla, si s'enfada, no arriba a aquests extrems. I quan es queda amb els avis, ells diuen que es porta d'allò més bé. Per això als pares se'ls plantegen molts dubtes: «Si una criatura és tossuda, ho és amb tothom, oi? O és que la Núria ho fa expressament per fer-nos enfadar a nosaltres, que ja anem prou atabalats? Aquesta nena ens pren el pèl? O és que no entenem què ens vol dir?»

Gelosia

“”

El seu fill últimament està molt neguitós, tot el dia vol estar-se al seu costat

Qüestions per al diàleg:

- 1 Què és el que està afectant el nen quan la mare està embarassada? És gelosia anticipada o inseguretat pels canvis?
- 2 Com preparem millor l'arribada d'un germà: «Tindràs companyia per jugar» o «Caldrà que anem coneixent el bebè, què necessitarà, què li agradarà»?
- 3 Com podem ajudar a superar la gelosia?

Parlem-ne tots plegats!

La mare d'en Juli i la mare d'en Lluc ja fa uns quants mesos que estan embarassades. Els seus fills van a la mateixa classe i, en sortir, coincideixen al parc que hi ha al davant de l'escola.

La mare d'en Juli comenta que el seu fill últimament està molt neguitós, tot el dia vol estar-se al seu costat i li costa separar-se'n. La Joana, la mare d'en Lluc, sent com si estigués parlant d'ella.

—A mi em passa el mateix amb en Lluc, creia que era cosa meva... Potser l'embaràs em fa menys pacient... Però ara crec que potser l'embaràs els afecta a ells.

—Vols dir?

—És possible...

Al cap d'unes setmanes, les mares es posen de part amb pocs dies de diferència i tornen a coincidir al parc.

—Hola Joana, com ha anat?

—Bé, fantàstic! El segon part no té res a veure amb el primer.

—I com et va amb en Lluc? Perquè joestic ben amoïnada amb en Juli: no em deixa fer res, tot el dia plora per qualsevol cosa, dorm malament a la nit, es torna a fer pipí a sobre... Creu-me, només em falta això!

—Noia, en Lluc està igual. Fa coses molt estranyes. Mira si n'estic, de cansada, que hem decidit, en Joan i jo, que l'anirà a buscar ell cada dia a l'hora de tancar l'escola.

Els dies que no pugui hi anirà la meva mare. D'aquesta manera, si s'està més estona a l'escola i no a casa, ell no patirà tant aquesta gelosia que no el deixa viure, i nosaltres estarem més tranquils.

—Jo, el que faig des d'aquesta setmana és anar a buscar en Juli amb la menuda, a primera hora de la tarda. I en Miquel, el meu marit, ve cap a casa més aviat, així que surt de la feina. I els dies que no pugui, vindrà la meva mare. D'aquesta manera, hem pensat que, si som un més a casa, tots anirem més tranquils, i jo també podré estar per en Juli, que ho està passant malament.

